

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר דברים
פרשת ניצבים

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

לִירְאָה אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד
וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
וְהַפְּלֵא יְהוָה אֶת־מִכְתָּךְ וְאֶת־
מִפְּתֵי זֶרַעַךְ מִפְּתֵי גְדֻלָּת
וְנִאמְנוֹת וְחִלּוֹם רַעִים
וְנִאמְנִים: וְהָשִׁיב בָּךְ אֶת־
כָּל־מְדוּה מִצְרִים אֲשֶׁר יָגִיר
מִפְּנֵיהֶם וּדְבִקוּ בָּךְ: גַּם כָּל־
חֲלוֹ וְכָל־מִכָּה אֲשֶׁר לֹא כָתוּב
בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעֲלֶם
יְהוָה עֲלֶיךָ עַד הַשְּׂמֵדָה:
וְנִשְׁאַרְתֶּם בְּמַתִּי מַעֲט תַּחַת
אֲשֶׁר הֵייתֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
לְרֹב כִּי־לֹא שָׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ: וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר־שָׁשׁ
יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב אֹתְכֶם
וּלְהַרְבּוֹת אֹתְכֶם כֵּן יִשְׁיֶשׁ
יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיד אֹתְכֶם
וּלְהַשְׁמִיד אֹתְכֶם וּנְסַחֲתֶם
מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתֶּם בָּא־
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וְהַפִּיצָה יְהוָה
בְּכָל־הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ
וְעַד־קֶצֶה הָאָרֶץ וְעַבְדַּת שֵׁם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יֹדַעַת
אֶתֶּה וְאַבְתִּיקָ עַץ וְאַבֵּן: וּבָגוֹיִם
הָהֵם לֹא תִרְגִּיעַ וְלֹא־יִהְיֶה
מִנוּחַ לְכַף־רַגְלֶךָ וְנָתַן יְהוָה
לְךָ שֵׁם לֵב רָגֹז וְכִלְיוֹן עֵינַיִם
וְדֹאבוֹן נֶפֶשׁ: וְהָיוּ חֵיֶיךָ תִּלְאִים
לְךָ מִנְּגַד וּפְחַדַּת לַיְלָה וְיוֹמָם

וְלֹא תִאֲמִין בְּחַיִּיךָ: בְּבִקְרָה
תֹּאמַר מִי־יִתֵּן עָרֵב וּבַעֲרֵב
תֹּאמַר מִי־יִתֵּן בִּקְרָה מִפְּחַד
לִבְבְּךָ אֲשֶׁר תִּפְחַד וּמִמְרָאָה
עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאָה: וְהָשִׁיבָה
יְהוָה | מִצְרִים בְּאֵינִי בְּדֶרֶךְ
אֲשֶׁר אִמַּרְתִּי לָךְ לֹא־תִסִּיף
עוֹד לִרְאֹתָה וְהִתְמַכְרַתָּ שָׁם
לְאִיבִיךָ לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת
וְאִין קִנָּה:
אֱלֹהֵי דְבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לְכַרֵּת
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ מוֹאָב
מִלִּבְדֵּי הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת אֹתָם
בְּחָרֹב:

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֹתָם רֵאיוֹתָם אֶת־
כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְעֵינֵיכֶם
בָּאָרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעָה וּלְכָל־
בְּעַדְיוֹ וּלְכָל־אֲרָצוֹ: הַמִּסּוֹת
הַגְּדֻלָּת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ הָאֵתֶת
וְהַמִּפְתִּים הַגְּדֻלִּים הָהֵם: וְלֹא־
נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵב לִדְעַת וְעֵינַיִם
לִרְאוֹת וְאָזְנוֹת לִשְׁמָע עַד
הַיּוֹם הַזֶּה: וְאוֹלָךְ אֹתְכֶם
אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר לֹא־בָלוּ
שְׁלֹמֹתֵיכֶם מֵעַלְיֹכֶם וְנִעְלָךְ
לֹא־בִלְתָּה מֵעַל רַגְלֶךָ: לֶחֶם
לֹא אָכַלְתֶּם וַיִּין וּשְׂכָר לֹא

שָׁתִיתֶם לִמְעַן תִּדְרְעוּ כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וּתְבֹאוּ אֶל־
הַמִּקְוִים הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיחֹן מִלֶּךְ־
חֲשִׁבוֹן וְעוֹג מִלֶּךְ־הַבָּשָׁן
לִקְרֹאתָנוּ לְמַלְחָמָה וְנָפַס:
וְנָקַח אֶת־אֲרָצָם וְנִתְּנָה לְנַחֲלָה
לְרֵאשִׁי וְלִגְדֵי וּלְחֻצֵי שִׁבְט
הַמִּנְשִׁי: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי
הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
לִמְעַן תִּשְׁכְּלוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר
תַּעֲשׂוּן:

אֹתָם נִצְבִּים הַיּוֹם כָּלְכֶם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רֵאשִׁיכֶם
שְׁבֻטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם וּשְׁטָרִיכֶם כָּל־
אִישׁ יִשְׂרָאֵל: טַפְכֶם נְשִׁיכֶם
וְגִרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מַחֲטָב
עֲצִיקָה עַד שֹׁאֵב מִיָּמֶיךָ: לְעַבְרָךְ
בְּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאַלְתּוֹ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ
הַיּוֹם: לִמְעַן הִקִּים־אֶתְךָ
הַיּוֹם | לוֹ לַעֲם וְהוּא יִהְיֶה־
לְךָ לְאֱלֹהִים כֹּאֲשֶׁר דִּבַּר־
לְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתִּיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב: וְלֹא־
אֹתְכֶם לְבַדְכֶם אֲנִכִּי כָרַת אֶת־
הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהִים
הַזֵּאת: כִּי אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנֹן פֶּה
עֲמָנוּ עַמְּדֵי הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֶת אֲשֶׁר אֵינָנו פֶּה

כט

1. ויקרא - ונדא מוסה אילא גמיע ישראל וקאל אליהון אנתו נצרתו אלא גמיע אלדי ציניע אללה לחצרתכון פי ארץ מצר לפרעון ולגמיע עבירו ולגמיע ארצו: 2. המסות - עוגיבאת עצימאת אלדי נצרו עיונך אלאיאת ואלברהנאת אלעצמין הימא: 3. ולא - ולם געל אללה ליכון קלב לתערפו ועיון לתנצרו ואדנין לתסמעו חיתא אליום האדא: 4. ואולך - ומצית ליכון ארבעין סניה פיל בר לס פיניו אתיבכון מן עליכון ומדסך לס פניית מן עלא ריגלך: 5. לחם - טועם לס אכלתו וכמר ומסכיר לס שרבתו לאגל תערפו אין אנא אללה אלהכון: 6. ותבאו - וגיתו אלא אלמכאן האדא וכרג סיתן מליך חשבון ועוג מליך אלבתנאן למלאקתנא וצרבנהון: 7. ונקח - ואכדנא אלא ארצהון ועטינהא לל ורתיה לראובני ולגדי ולניצוף סיביט מנשי: 8. ושמרתם - ותחפצו אלא כלאם אלאחד האדי ותצנעו ליהון לאגל תחתרוזו אלא גמיע אלדי תצנעו:
9. אתם - אנתו מנתעבין אליום כלכון קדאם אללה נצבים אלהכון וסכון אסבטכון כתיירנכון וערפכון גמיע רגול ישראל: 10. טפכם - טפלכון נסוונכון וגאריבך אלדי פי מאבין מחטאך מן מלאקיס חטבך חיתא מסתקי מייתך: 11. לעברך - ליפוותך פיל אחד אללה אלהך ופי לענתו אלדי אללה אלהך קאטיע מעך אליום: 12. למען - לאגל תבאת אילך אליום לו לל קום והוא יציר לך לל רב כאלדי כלם לך וכאלדי חלף לאבתך לאברהים ליצחק וליעקוב: 13. ולא מעכון וחדכון אנא קאטיע אלא אלאחד האדי ואלא אללעניה האדי: 14. כי - אין אלא מווגוד הינא מענא ואקיף אליום קדאם אללה אלהנא ואלא אלדי ליסו

כט

2. המסות - נפלאות. ב: אל תגריבאת - הניסיונות. ד: אסתימחאנת - מבחנים. 4. ונעלך לא בלתח - ובדומה לו ב: ומדסך לא בילית, ובנרדפים אחרים ד: ונעלך לס בליית. 6. למלחמה - לא תרגם. ב: לל חרב. 8. תשכילו - תשמרו. ב: תפהמו - תבינו. ד: תננהו - תצליהו. 10. מחטב עציך - מאוסף עציך. ב: מחטיב חטבך - מחטב עציך. ג: מכסיר חטב, מחטיב חטב - משכר עצים, חוטב עצים. 11. ובאלתו - ובקלתו. ב: ופי חולפאנו - ובשבועתו. ג: ופי אימאנו ופי חולפאנו - בשבועתו, וכן בהמשך.

האדא לתכף אלא אלאיסים אלמכראם ואלמכיה האדא אלא אללה אלהך: 59. והפלא - ויפריק אללה אלא צרבתך ואלא צרבת נסלך צרבת כבאר ואמינאת ואווגע ראדיין ואמינין: 60. והשיב - וירגיע אללה פין אלא גמיע אווגע מצריין אלדי כיפית מן קדמהון וילזקו פין: 61. גם - איצא גמיע מראץ וגמיע צרביה אלדי לס מכתוב פי כתאב אלשריעא האדי יטלעהון אללה עליך חיתא פנייך: 62. ונשארתם - ותתבקו פי נאס קליל עוויץ אלדי כינתו כי כוואכיב אלסמא לל כתרא אין לס סמיעית פי צוט אללה אלהך: 63. והיה - ויכון כאלדי סאר אללה עליכון ליחסין ליכון וליכתיר ליכון כידא יציר אללה עליכון ליהליך ליכון וליפני ליכון ותנקלעו מן עלא אלארץ אלדי אנתא גאיה תם לתוורתהא: 64. והפיצך - ויבדרך אללה פי גמיע אמאם מן טרף אלארץ וחיתא טרף אלארץ ותעבאר תם מעבודאר אלאגנביה אלדי לס עריפית אנתא ואבתך כשב וחגאר: 65. ובגוים - ופיל שעוב הימא לס תהדא ולם יכון רחא לקדאם רגלך ויגעל אללה לך תם קלב מרגוג ומשכעת עיון ומכרבאת אלנפס: 66. והיו - ויכונו חייאתך מעלקין לך מן קבל ותפזע ליל ונהאר ולם תאמין פי חייאתך: 67. בבקר - פיל ציביח תקול מן יגעל עישא ופיל עישא תקול מן יגעל ציביח מן פזע קלבך אלדי תפזע ומן מנצר עיונך אלדי תנצור: 68. והשיבך - וירגעך אללה למצר פיל מראכיב פיל טריק אלדי קילית לך לס תעאווד עאר לתנצרהא ותנבעו תם לעדווינך לל עביר ולל אגוור וליס שארי: 69. אלה - הדולי כלם אלאחד אלדי ווצא אללה אלא מוסה לתקטע מע בנין ישראל פי ארץ מואב מן גיר אלאחד אלדי קטע מעהון פי חורב:

וכן ב: ד: ופי גיר וולדהא - ובצעיר ילדיה, כת"א (ובצועיר בנהא). ג מביא את שני התרגומים: ובשימטהא, ופי זוגר אוולדהא. מבין רגליה - וכן בד. ג: מן נסלהא - מזרעה, מצאצאיה. 59. גדלת - בד: עצימאת - נרדפים. ונאמנות - וכן בד. ג: צאדקאת - מוצדקות. וחלים רעים - וכן בד. ג: ואמראץ מתבאלפיה - ומחלות שונות. 60. מדה - וכן בד. ג: אווגאע, עיליה, עליל ומריץ - נרדפים לחולי. 64. אלהים אחרים - מעבודאר (=מעבודאת) חילופי דת ראה במבוא. עמ' XXXI. 65. תרגיע - וכן ב. ד: תסתריה. ג: תהדא, תסתריח - נרדפים. רגז - וכן ב. ד: מנגעיו. ג: כאיף, מנגעיו, מעביט, מזגול - נרדפים.

שלישי
טו *

עֲמַנּוּ הַיּוֹם: כִּי-אַתֶּם יֹדְעִתֶם
אֶת אֲשֶׁר-יִשְׁבְּנוּ בָאָרֶץ מִצְרַיִם
וְאֵת אֲשֶׁר-עֲבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם
טז אֲשֶׁר עֲבַרְתֶּם: וְתִרְאוּ אֶת-
שְׁקֻצֵיהֶם וְאֵת גְּלִיָּהֶם עֵץ
וְאֵבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם:
יז פֶּן-יֵישׁ בְּכֶם אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה אוֹ
מִשְׁפָּחָה אוֹ-שֹׁבֵט אֲשֶׁר לִבָּנוּ
פָּנָה הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לִלְכֹת לַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם
הֵם פֶּן-יֵישׁ בְּכֶם שֹׁרֵשׁ פְּרָה
יח רֹאשׁ וְלַעֲנָה: וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ
אֶת-דְּבַר־יְהוָה הָאֵלֹהִים הַזֵּאת
וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבָּבוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם
יְהִי-לִי כִּי בִשְׁרָרוֹת לִבִּי
אֵלֶךְ לִמְעַן סִפּוֹת הַרְוֶה אֶת-
יט הַצִּמְאָה: לֹא-יֵאבֶה יְהוָה
סִלַּח לוֹ כִּי אֲזַיְעֶשׂ אֶף-יְהוָה
וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וּרְבִצָּה בּוֹ
כֹל-הָאֵלֹהִים הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה
וּמַחֲהָ יְהוָה אֶת-שְׁמוֹ מִתַּחַת
כ השָׁמַיִם: וְהִבְדִּילוּ יְהוָה לְרֵעֵה
מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־אֱלֹהִים
הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַתּוֹרָה
כא הַזֶּה: וְאָמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרֹן
בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יִקְוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם
וְהִנְכִּיר אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ
רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת-מִפְּוֹת הָאָרֶץ
הַהִוא וְאֵת-תַּחְלָאִיהָ אֲשֶׁר-
כב חָלָה יְהוָה בָּהּ: גִּפְרִית וּמִלַּח

שָׂרָפָה כָּל-אֶרֶצָה לֹא תִזְרַע
וְלֹא תִצְמַח וְלֹא-יִעֲלֶה בָּהּ כָּל-
עֵשֶׂב כַּמֶּהֱפַכֶת סֹדֶם וְעִמְרָה
אֲדָמָה וְצִבְיִים אֲשֶׁר הִפָּךְ יְהוָה
כג בְּאָפּוֹ וּבְחִמָּתוֹ: וְאָמְרוּ כָל-
הַגּוֹיִם עַל-מֶה עָשָׂה יְהוָה
כָּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת מֶה חָרִי
כד הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה: וְאָמְרוּ עַל
אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת-בְּרִית יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם
בהוֹצִיאָם אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
כה וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר
לֹא-יִדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם:
כו וַיַּחֲרֹ-אֵף יְהוָה בָּאָרֶץ הַהִוא
לְהִבְיֹא עֲלֶיהָ אֶת-כָּל-הַקְּלָלָה
כז הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה: וַיִּתְּשֵׁם
יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם בָּאֵף
ובְּחִמָּה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַח־
אֶל-אֶרֶץ אַחֲרַת כְּיוֹם הַזֶּה:
כח הַנִּסְתָּרֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהִנְגַּלְתָּ לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד-עוֹלָם
לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבַר־יְהוָה הַתּוֹרָה
הַזֹּאת:
כט וְהָיָה כִּי-יָבֹאוּ עֲלֶיךָ
כֹּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה
וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֶיךָ
וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל-לִבְּךָ בְּכָל-הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הִדִּיחָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
ב שְׂמָה: וּשְׁבַת עַד-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

רביעי
(שני)
לא *

וּשְׁמַעְתָּ בְּקוֹל כָּל אֲשֶׁר-אֲנִכִּי
מצוֹף הַיּוֹם אֶתָּה וּבְנֶיךָ כָּל-
ג לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ: וּשְׁב יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת-שְׁבוּתֶךָ וּרְחֻמָּךְ
וּשְׁב וּקְבֹצֵךְ מִכָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר
הִפִּיצָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׂמָה:
ד אִם-יְהִיָּה נִדְחָה בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם
מִשָּׁם יִקְבֹּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
ה וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבִּיֵּאתָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יִרְשׁוּ
אֲבֹתֶיךָ וּיְרִשְׁתָּהּ וְהִיטְבָּהּ
ו הָרַבְּכָה מֵאֲבֹתֶיךָ: וּמִלֵּ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת-לִבְּךָ וְאֵת-לִבָּב
זָרְעֶךָ לֹאֲהַבָּה אֶת-יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-
ח נַפְשֶׁךָ לִמְעַן חֲיֶיךָ: וְנָתַן יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל-הָאֱלֹוֹת הָאֵלֶּה
עַל-אֵיבֶיךָ וְעַל-שֹׂנְאֶיךָ אֲשֶׁר
ח רָדְפוּךָ: וְאֵתָּה תִּשׁוּב וּשְׁמַעְתָּ
בְּקוֹל יְהוָה וַעֲשִׂיתָ אֶת-כָּל-
מצוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֹף הַיּוֹם:
ט וְהוֹתִירָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
מַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּפָרִי בִטְנְךָ וּבִפְרִי
בְּהֵמָתְךָ וּבִפְרִי אֲדָמָתְךָ לְטֹבָה
כִּי יָשׁוּב יְהוָה לִשְׁוֹשׁ עֲלֶיךָ
לְטוֹב כַּאֲשֶׁר-שָׂשׂ עַל-אֲבֹתֶיךָ:
י כִּי תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשׁוֹמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו
הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי
תִּשׁוּב אֶל-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-

חמישי
(שלישי)

גמיע תשתימיה אלמכתוביה פיל כותאב האדא: 27. ויתשם - והגהון אללה מן עלא ארעהון פיל געב ופיל חימיה ופי צכט עצים והגהון אללה ארץ אכרא כיל יום האדא: 28. הנסתר - אלמכפייאת קדאם אללה אללהנא ואלמכשופאת לינא ולבנינא חיתא אלההר לנצנע אללה גמיע כלאם אלשריעא האדי:

ל

1. והיה - ויכון אין יגו עליך גמיע אלכלאם הדולי אלבראכיה ואלתשתימיה אלדי געלת קידמך ותרגע אללה קלבך פי גמיע אלשיעוב אלדי תוהך אללה אלהך תם: 2. ושב - ותרגע חיתא טאעית אללה אלהך ותסמע פי צוטו כי גמיע אלדי אנא מווציך אליוס אתנא ובנינך פי גמיע קלבך ופי גמיע נפסך: 3. ושב - וירגע אללה אלהך אללא סבוותך וירחמך וירגע ויגמעך מן גמיע אלומם אלדי בדרך אללה אלהך תם: 4. אם - אנכאן יכון מתוהך פי אטרף אלסמא מן תם יגמעך אללה אלהך ומן תם יאכרך: 5. והביאך - ויגיבך אללה אלהך אללא אלארץ אלדי יוורתו אבתך ותוורתהא ויחסנך ויכתרך מן אבתך: 6. ומל - ויזויל אללה אלהך אללא תטלמוס קלבך ואלא תטלמוס קלב נסלך לתחיב אללה אלהך פי גמיע קלבך ופי גמיע נפסך לאגל חייתך: 7. ונתן - ויגעל אללה אלהך אללא גמיע אללענאת הדולי עלא עדוויןך ועלא בגצינך אלדי רגדוך: 8. ואתה - ואנתא תרגע ותסמע פי צוט אללה ותצנע אללא גמיע אווצייאתו אלדי אנא מווציך אליוס: 9. והותירך - ויפצלך אללה אלהך פי גמיע צנעית ידיך פי תמר בטנך ופי תמר בהמתך ופי תמר ארץך לל חסניה אין ירגע אללה ליסיר עליך לל חסין כאלדי סאר עלא אבתך: 10. כי - אין תסמע פי צוט אללה אלהך לתחפץ אווצייאתו ורסומתו אלמכתוביה פי כותב אלשריעא האדי אין תרגע אללה אלהך פי גמיע קלבך

הינא מענא אליוס: 15. כי - אין אנתו ערפתו אללא אלדי גלסנא פי ארץ מצר ואלא אלדי פיתנא פי מאבין אלשיעוב אלדי פיתו: 16. ותראו - ונצרתו אללא ריגוסתהון ואללא מעבודתהון כשב וחגאר פיצא ודהב אלדי מעהון: 17. פן - לילא מווגוד פיוסן רגול או אמרא או טיפיה או ציביט אלדי קלבו מלתיפית אליוס מן ענד אללה אללהנא לימצו ליעבדו אללא מעבודאד שיעוב הימא לילא מווגוד פיוסן רגול מהדיס כטאייא או קסעא: 18. והיה - ויכון פיסמועו אללא כלאם לעניה האדי ויחשוב פי קלבו קאילא סלאם יכון לי אין פיסמתיקאם קלבי אמצו לאגל ליזיד לו כטא גלטא עלא אלקעצא: 19. לא - לם יאבי אללה יספח לו אין חין יתרכן איניף אללה וגרתו פי דאליך אלרגול ויברכו פי גמיע אללעניה אלמכתוביה פיל כותאב האדא וימחי אללה אללא סמו מן תחת אלסמא: 20. והבדילו - ויפרקו אללה לראדוויה מן גמיע אסבט ישראל כי גמיע לענאת אללאחד אלמכתוביה פי כותאב אלשריעא האדה: 21. ואמר - ויקול גיל אללאכראני בנינכון אלדי יקומו מן וראכון ואלאגנבי אלדי יגי מן ארץ בעידיה וינצרו אללא צרבאת דאליך אלארץ ואלא אווגעהא אלדי אווגע אללה פיהא: 22. גפרית - כברית ומיליח חרקית גמיע ארעהא לם תנזירע ולם תנבות ולם יטלע פיהא גמיע עישיב כי קלבית סדם ועמרה ארמה וצביים אלדי קלב אללה פי געבו ופי חימיתו: 23. ואמרו - ויקולו גמיע שיעוב עלא איש ציניע אללה כידא לל ארץ האדי איש אשתאד געב אלעצים האדה: 24. ואמרו - ויקולו עלא אלדי תראכו אללא אחד אללה אילאה אבאתון אלדי קטע מעהון פיכרוגהו ליהון מן ארץ מצר: 25. וילכו - ומציו ועבדו מעבודאת אללאגנביה וסגרו ליהון מעבודאת אלדי לם יערפוהון ולם קסם ליהון: 26. ויחר - ושתאד געב אלה פי דאליך אלארץ ליגיב עליהא אללא

שלבו רואה לעשות. למען ספרות וגו' - למען להוסיף לו חטא של שגגה על זדון. התרגום הוא מילה במילה כת"א (בדיל לאוספא ליה חטאי שלותא על זדנותא). וכן ב. גר: לואגל יזיד אלרייאניה על עטשאניה - תרגום מילולי. 19. יעשן אף ח' - תרגום מילולי. בגד: ישתד געב אללה - יגדל ועם ח'. 21. יקומו - וכן ב. ד: ינתצבו - נרדפים. תחלאיה - בגד: אמראעהא - נרדפים, וכן בפועל חל"ה בהמשך הפסוק. 27. ויתשם - וגירשם, כת"א (וטלטלינון). בגד: וקלעהום - ועקרים.

ל

1. הדיחך - התענה אותך, וכן ד. ב: שתתך - פיור אותך. ג: קדפך, דחאך, דפערך - נרדפים של דח"ה. 2. עד ח' - עד יראת ח', וכן ב. 6. את לבבך - את תיטתון לבבך ותיטתון וכו'. וכן ב. ד: עטאוית קלבך ואלא

16. שקוציהם - וכן ב. ג: כריהאתהון, שכוצאתהון. הראשון משמעו תועבותיהם, והשני, שכוצאתהון, נדיר בערבית, ומשמעו פסל הנעשה מאבן וכדומה. ראה מחוט אלמחוט, עמ' 455. 17. שרש פרה ראש ולענה - איש מהרהר בחטאים או בודון, כת"א (גבר מהרהר חטאין או בודון). ב. ד: שורש מתמיר סם ועלקם - תרגום מילולי. ג: פורה - מפריע, מתמר, מנמי - נרדפים; ראש - חנצאל, סם - פקועה, סם; ולענה - עלקאם, צבר - מר מאד - נרדפים. 18. והתברך - ויחשוב, וכן ד. בג: ויתברך. בשררות לבי - ביושר לבי. ב: פי חוסבת קלבי - במחשבות לבי. ד: פי הדיס קלבי - בהרהור לבי. ג: במנצר, בחסאב, בהדס, בקוית קלבי - במראה, במחשבות, בהרהור, בחזק לבי. בהרהור, בעקבות ת"א (בהרהור לבי). במראה, בעקבות רש"י: במראית לבי, כמו אשורנו ולא קרוב, כלומר מה

לבבך ובכל-נפשך:

כי המצוה הזאת אשר ס
אנכי מצוה היום לא-נפלאה
הוא ממה ולא רחקה הוא:
י לא בשמים הוא לאמר מי
ועלה-לנו השמימה ויקחה
לנו וישמענו אתה ונעשנה:
יג ולא-מעבר לים הוא לאמר
מי יעבר-לנו אל-עבר הים
ויקחה לנו וישמענו אתה
יד ונעשנה: כי-קרוב אליך
הדבר מאד בפיה ובלבבך
לעשותו:

שישי
יא

שביעי
ומפטיר
(רביעי)
טו

ראה נתתי לפניך היום
את-החיים ואת-הטוב ואת-
טז המות ואת-הרע: אשר אנכי
מצוה היום לאהבה את-יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר
מצותיו וחוקתיו ומשפטיו
וחיית ורבית וברכה יהוה
אלהיך בארץ אשר-אתה בא-
יז שמה לרשתה: ואם-יפנה
לבבך ולא תשמע ונדחת
והשתחוית לאלהים אחרים
יח ועברתם: הגדתי לכם היום
כי אבד תאבדון לא-תאריכון
ימים על-הארמה אשר אתה
עבר את-הירדן לבוא שמה
יט לרשתה: העדתי בכס היום
את-השמים ואת-הארץ

החיים והמות נתתי לפניך
הברכה והקללה ובחרת בחיים
למען תחיה אתה וזרעך:
כ לאהבה את-יהוה אלהיך
לשמע בקלו ולדבקה בו כי
הוא חייך וארך ימיה לשבת
על-הארמה אשר נשבע יהוה
לאבתך לאברהם ליצחק
וליעקב לתת להם:

וילך
לא

וילך משה וידבר את-הדברים
כ האלה אל-כל-ישראל: ויאמר
אלהם בן-מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא-אוכל עוד
לצאת ולבוא ויהוה אמר
אלי לא תעבר את-הירדן
ג הזה: יהוה אלהיך הוא | עבר
לפניך הוא-ישמיד את-הגוים
האלה מלפניך וירשתם
יהושע הוא עבר לפניך כאשר
שני דבר יהוה: ועשה יהוה להם
כאשר עשה לסיחון ולעוג
מלכי האמרי ולארצם אשר
ה השמיד אתם: ונתנם יהוה
לפניכם ועשיתם להם ככל-
המצוה אשר צויתי אתכם:
ו חזקו ואמצו אל-תיראו ואל-
תערצו מפניהם כי | יהוה
אלהיך הוא ההלך עמך לא
ירפה ולא יעזובך:

שלישי
(חמישי)
ז

ויקרא משה ליהושע
ויאמר אליו לעיני כל-ישראל
חזק ואמץ כי אתה תבוא את-
העם הזה אל-הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתם לתת להם
ח ואתה תנחילנה אותם: ויהוה
הוא | ההלך לפניך הוא יהיה
עמך לא ירפה ולא יעזובך לא
ט תירא ולא תחת: ויכתב משה
את-התורה הזאת ויתנה
אל-הכהנים בני לוי הנשאים
את-ארון ברית יהוה ואל-
י רביעי כל-זקני ישראל: ויצו משה
אותם לאמר מקץ | שבע שנים
במעד שנת השמיטה בחג
יא הסכות: בבוא כל-ישראל
לראות את-פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר תקרא
את-התורה הזאת נגר כל-
יב ישראל באזניהם: הקהל
את-העם האנשים והנשים
והטף וגרף אשר בשעריך
למען ישמעו ולמען ילמדו
ויראו את-יהוה אלהיכם
ושמרו לעשות את-כל-
יג דברי התורה הזאת: ובניהם
אשר לא-ידעו ישמעו ולמדו
ליראה את-יהוה אלהיכם כל-
הימים אשר אתם חיים על-
הארמה אשר אתם עברים

ועשרין סניה אנא אליוס לם אגציר עאד לאכרוג וליאג
ואללה קאל אליו לם תפות אלא אלשט האדא: 3. ה' -
אללה אלהך הוא פאיית קידמך הוא יפני אלא אלשיעוב
הדולי מן קידמך ותוורתהון יהושע הוא פאיית קידמך
כאלדי כלם אללה: 4. ועשה - ויענע אללה ליהון כאלדי
עיניע לסיחון ולעוג צולטין אלמורי ולארעהון אלדי פנא
ליהון: 5. ונתנם - ויסלמהון אללה קדמכון ותענעו ליהון
כי גמיע אלוצייה אלדי ואצית ליכון: 6. חזקו - אתקוו
ותאייאדו לא תכאפו ולא תנכסרו מן קדמהון אין אללה
אלהך הוא מאצי מעך לם ירכיך ולם יתרכך: 7. ויקרא -
ונדא מוסה ליהושע וקאל אליה לחצריה גמיע ישראל
תקווא ותאייאד אין אתנא תיגי אלא אלקום האדא אלא
אלארץ אלדי חלף אללה לאבתהון ליעטי ליהון ואנתה
תוורתהא ליהון: 8. וה' - ואללה הוא מאצי קידמך הוא
יכון מעך לם ירכיך ולם יתרכך לם תכאף ולם תפוע:
9. ויכתב - וכתב מוסה אלא אלשריעא האדי ועטהא אלא
אלכדאם בנין לוי אלחמלין אלא סנדוק אחד אללה ואלא
גמיע כתייארית ישראל: 10. ויצו - ווצא מוסה ליהון
קאיילא מן חיד סבע סנין פי מיעאד סנת תסייבא פי עיד
אלמצלאה: 11. בבוא - פי מגי גמיע ישראל לינצור
אלא קדאם אללה אלהך פי מכאן אלדי יסתכיר תקרא אלא
אלשריעא האדי קבל גמיע ישראל פי חצרתהון:
12. הקהל - גאוויק אלא אלקום אלרגאל ואלנסוואן
ואלטיפיל וגאריבך אלדי פי קורך לאגל יסמעו ולאגל
יתעלמו ויכפו מן אללה אלהכון ויחפצו ליצנעו אלא גמיע
כלאם אלשריעא האדי: 13. ובניהם - ובניהון אלדי לם

ופי גמיע נפסך: 11. כי - אין אלוצייה האדי אלדי אנא
מווציך אליוס לם נכאפית היא מינאך ולם בעידיה היא:
12. לא - לם פיל סמא היא קאיילא מינו יטלע לינא
ליסמא ויאכדהא לינא ויסמענא ליהא ונענעהא: 13. ולא
- ולם מן קאטיע אלבחר היא קאיילא מינו יפווית לינא
אלא קאטיע אלבחר ויאכדהא לינא ויסמענא ליהא
ונענעהא: 14. כי - אין קריב אליך אלכלם גדא פי תימך
ופי קלבך לתענעו: 15. ראה - נצור געלת קידמך אליוס
אלא אלחייא ואלא אלחסין ואלא אלמות ואלא אלרדי:
16. אשר - אלדי אנא מווציך אליוס לתחיב אלא אללה
אלהך לתמצי פי אטרדיקו ולתחפץ אווצייתו ורסומתו
ואחכמו ותעיש ותכתיר ויברכך אללה אלהך פיל ארץ אלדי
אנתא גאייה תם לתוורתהא: 17. ואם - ואנכאן ילתיפית
קלבך ולם תסמע ותתוה ותסגוד למעבודת אלגנבייה
ותעבדהון: 18. הגדתי - כברת ליכון אליוס אין הלך
תהלכו לם תטוולו אייאם עלא אלארץ אלדי אנתא פאיית
אלא אלשט לתיגי תם לתוורתהא: 19. העידותי - שהדת
פיכון אליוס אלא אלסמא ואלא אלארץ אלחייא ואלמות
געלת קידמך אלברכיה ואלתשתימיה ותסתכיר פיל חייא
לאגל תעיש אנתא ונסלך: 20. לאהבה - לתחיב אלא
אללה אלהך לתסמע פי צוטו ולתלזק פי טעתו אין הוא
חייתך וטולית איימך לתגלוס עלא אלארץ אלדי חלף
אללה לאבתך לאברהים ליצחק וליעקוב ליעטי ליהון:

לא

וילך 1. וילך - ומיצי מוסה וכלם אלא אלכאלם הדולי אלא
גמיע ישראל: 2. ויאמר - וקאל אליהון איבין מייה

(תתבר). ג: תנקיטע - תונת. 10. במער - וכן בד. ג: פי מיעאד, פי
ווקת - הראשון כיתר התרגומים והשני מילה נרדפת: בזמן. השמטה -
וכן ב, ובצורה אחרת של השם ד: אל תסויבא. ג מביא שני תרגומים
נרדפים: תסייב, תרך - הראשון כיתר התרגומים והשני נרדף. בחג הסכות
- וכן ב, בצורה אחרת של השם: פי עיד אלמצאל. ד מתרגם את חג
בשורש ערבי דומה, כרס"ג: פי חג אלמצל. 13. חיים - וכן ב. ד: עאישין
- נרדפים.

עמאווית - עיוורון לבך ועיוורון זכו. 20. ולדבקה בו - ולדבוק ביראתו,
וכן בד, כת"א (לדחלתיה).

לא

3. ישמיד - וכן בד. ג: יהליך, יפני - נרדפים. 5. ונתנם - ומסרם, וכן ב.
ד: וגעלהון - ונתנם. 6. חזקו ואמצו - וכן בד. ג: חזקו - אשתדו, אתקוו.
ואמצו - ואתמכנו, ואתקוו - כולם נרדפים. תערצו - תישברו, וכן בגד,
כת"א (ולא תתברו). 8. תחת - תפחד. בד: תנכסיר - תישבר, כת"א

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005